

Tématem této bakalářské práce je detenninace vlastních jmen. Teoretická část práce se věnuje shrnutí dosavadních poznatků o dané problematice. Nejprve jsou shrnuty základní dostupné informace o podstatných jménech jako takových a následně jsou podstatná jména rozdělena do příslušných podskupin (obecná, vlastní, konkrétní, abstraktní), z nichž se v práci nadále rozebírají pouze jména vlastní.

V podkapitole 2.1.1. je pojem vlastních podstatných jmen blíže určen; jsou to názvy - koJlk:rélních osob, míst, názvů měsíců, dní, svátků, periodik apod. Jejich zvláštností je tedy to, k označují konkrétní, jedinečnou osobu nebo věc. Vlastní jména jsou dále charakterizována tím, že se píší s velkým počátečním písmenem. Anglický jazyk je z pohledu počátečních velkých písmen odlišný od jazyků jiných, protože se velká písmena mohou psát i na počátku podstatných jmen, která nelze zařadit mezi jména vlastní. V angličtině se tedy setkáváme s velkým počátečním písmenem i u názvů politických uskupení, náboženství, národností, jazyka nebo u přídavných jmen či obecných podstatných jmen od vlastních jmen odvozených. Vlastní jména v angličtině lze kombinovat s popisnými slovy, která se následně také píšou s velkým počátečním písmenem a spolu s modifikovaným vlastním jménem tvoří kompozitum. Pro taková vlastní jména má angličtina specifický pojem proper names, se kterým se v češtině nesetkáváme.